

[Ninn-Hansen.]

og til med henblik herpå straks at optage forhandlinger med læreanstaltnes ledelser for at sikre, at de ansatte og studerende igen får mulighed for at passe deres arbejde.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen«.

Anden næstformand (Erlendsson):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 15.

Mødet udsat kl. 14.30.

Mødet genoptaget kl. 15.

Forhandlingen genoptoges.

Auken (S):

Emnet for vores drøftelse i dag er de planer, regeringen har til at imødegå det, som bliver kaldt ulovlige fysiske blokader. Egentlig bryder jeg mig ikke meget om det udtryk, fysiske blokade. Det er, ligesom om man med det udtryk lægger op til en forveksling med en faglig blokade. Det, det drejer sig om, er ikke en normal faglig blokade, men derimod en demonstration, der bruges til en personspærring for ind- og udgang af lokaliteter for personer og varer, der har ærinde i den pågældende lokalitet.

Disse, som jeg sagde det før, demonstrations- eller aktionsformer har intet med traditionelle og retmæssige faglige kampskridt at gøre, såsom strejke, blokade, sympatikonflikt osv. De har for os at se heller ikke noget at gøre med den ukrænkelige og i grundloven sikrede demonstrationsfrihed. Retstilstanden omkring disse personspærringer blev tydeliggjort i juni sidste år gennem vedtagelse af en dagsorden og udsendelse fra justitsministerens side af et cirkulære til landets politimestre. Dette cirkulære hvilede på et meget grundigt undersøgelsesarbejde i straffelovrådet, der ikke mente, der skulle ændringer til i de gældende retsregler, og som advarede mod at kriminalisere den blotte passive personspærring.

Der skete i konsekvens heraf heller ingen ændring, hverken i straffeloven eller i normalpolitivedtægten, som ønsket af en række partier, men retstilstanden blev tydeliggjort. Herefter kan der ikke være tvivl: sådanne bevidste spærringer af f. eks. adgangen til en virksomhed eller en offentlig institution er retsstridige, om end ikke altid strafbare. Det vil sige, at politiet har den fornødne hjemmel i gældende ret til at gribe ind og fjerne disse spærringer, og i alle de konkrete sager, der har været, har politiet ydet den indsats, man har bedt det om, med henblik på at få fjernet disse spærringer.

Det fremgår klart af statsministerens svar på forespørgslen, at regeringen ingen sympati har for disse aktionsformer. Tværtimod tager regeringen afstand fra disse. Socialdemokratiet og det store flertal i befolkningen og det altovervejende flertal i den demokratiske fagbevægelse deler disse synspunkter, som statsministeren har givet udtryk for. De store og ofte imponerende resultater, som eksempelvis dansk arbejderbevægelse har tilkæmpet sig, er ikke opnået gennem optøjer og halløj i gaderne. Tværtimod har arbejderbevægelsen lagt vægt på at få rettigheder og pligter på lige fod med andre grupper i samfundet og kæmpet for arbejderne og funktionærernes interesser med fredelige og demokratiske midler.

De steder i verden, hvor arbejderbevægelsen tvinges til at tage disse direkte aktionsformer i brug, er dette altid udtryk for bevægelsens svaghed, dens afmagt, dens desperation, det er aldrig udtryk for styrke. Sådanne aktionsformer afspejler altid lave organisationsprocenter, intet overenskomsts system osv. — alle de ting, som vi heldigvis ikke har her i landet.

Socialdemokratiet tager altså afstand fra disse spærringer, hvad enten det er spærring for tilkørsel til en virksomhed, eller det er en flok tåbelige uddannelsessøgendes revolutionsromantiske, skovturslignende besættelser, det drejer sig om. Så vidt jeg har forstået, skulle tankegangen i disse besættelser af institutter på læreanstaltnes øjensynlig være den, at man tror, man kan tvinge kapitalmagten og den repressive stat i knæ eller i hvert fald afsløre dens repressive væsen ved eksempelvis at spærre indgangsdøren til sociologisk institut ved Københavns universitet — og så måske oven i købet sætte trumf på, når det også går ud over instituttet for oldislandsk.

Vi tager lige så utvetydigt afstand fra andre retsstridige aktioner, som når f. eks. fiskerne